Ч. 66 (13.964). Львів, середа 13. березня 1935. Poсztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504.060. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло" Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:

Місячно	5·00 зол.
Чвертьрічно	15·00 „
Піврічно	30·00 „
Річно	60·00 „

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 доляр, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Українці в Товаристві для Ліґи Націй.

ЖЕНЕВА (Офінор). Остання сесія Всесвітнього Товариства для Ліґи Націй, яке досі веде дуже живу працю, імпонуючи часто-густо і самій Лізі, відбулася в цих днях у Женеві в дуже пригніченому настрою. Японці, які досі грали дуже велику ролю, цілковито покинули Товариство, німці заняли ролю сторонніх глядачів, а большевики, з огляду на те, що на денному порядку стояло питання про терор, уважали за краще взагалі не бути присутніми. Вони мали рацію, бо саме в цій справі й виступила українська делеґація. Підчас обговорювання резолюції, внесеної французами у звязку з убивством короля Олександра, забрав голос перший український делеґат **проф. Шульгин**, який заявив, що він є не лише проти терору взагалі, але особливо проти терору, що його організує одна держава, як на території інших держав, так і на своїй власній. При гробовій мовчанці зборів український делеґат нагадав про смерть Симона Петлюри і Рамішвілі — грузинського премієр-міністра та про масове знищення большевиками українців та інших поневолених народів голодом і терором. Ця несподівана та обґрунтована інтервенція зіпсувала настільки гру совітофілів, що голова зборів не знав сказати нічого іншого, як пожалувати, що заступник Совітів не є присутній, щоб відповісти промовцеві. Він тому і неприсутній, що не може відповісти, — була дотепна відповідь з українського боку, зустрінута рясними оплесками нечисленної групи делеґатів, які не записалися в совітофіли. Не зважаючи на невдоволення провідників Товариства, справу з прийняттям резолюції відложено на слідуючу сесію і редакційна комісія мусіла пообіцяти прийняти до відома поправки української делеґації.

Завішення діяльности Т-ва „Основа" в Ковлі.

Дня 27. лютого повітове староство в Ковлі припинило діяльність українського культурно-освітнього товариства „Основа", яке працювало на загально-українській безпартійній платформі і не хотіло підчинитися під команду Певного й комп.

Українських учителів на Буковині приняли назад до служби.

Рум. міністерство освіти пастановило 21 з 24 українських учителів назад у їх давні посади. З звітів дисциплінарних комісій і переведеного слідства місцевих шкільних властей довідалося міністерство, що їх обвинувачування були зовсім безпідставні.

Лишилися ще три українські учителі без посади. Вони післали до міністерства освіти просьбу, щоб приспішено їх дисциплінарне слідство й повернено їм усі їх права. Урядово стверджено невинність засуспендованих українських учителів. („Час".)

200 убитих на Кубі.

МІЯМІ, 18. 3. ПАТ. З Гавани прилетів літаком до Міямі Карльос Гелія, який минулого року був кілька днів президентом Куби. Карльос Гелія заявив, що в суботу рано згинуло на Кубі 200 осіб. Трупи лежать на вулицях. Ні теперішній президент Куби Мендієта ні ген. Батіста не мають влади. Не відомо хто видає прикази. Гелія утік з Куби зі страху за своє життя.

МАДРИД, 12. 3. ПАТ. Еспанський кружляк „Сервантес" одержав приказ відїхати до Куби для охорони інтересів еспанських громадян.

В. Британія не має війська на підмогу.

ЛЬОНДОН, 12. 3. ПАТ. При кінці нарад у палаті громад над Білою Книгою промовляв Остін Чемберлен. Згадав, що тепер істнує два роди війни: припадкова й обдумана. Щоб недопустити до припадкової війни вистарчає Ліґа Націй. Інша така справа з обдуманою війною. Добра воля Ліґи Націй тут не вистарчає. Щоб протиставитись цій війні слід бути добре приготованим. Це можна осягнути системою збірних договорів, окреслення напасника і санкціями проти напасника. Збройні сили В. Британії не творять небезпеки для нікого. Тепер В. Британія не могла вислати навіть три дивізії з підмогою. Одночасно О. Чемберлен гостро напав на послів Лейбур Парті, закидаючи їм, що ведуть демаґоґічну політику.

Віцепрем. Болдуін заявив, що британський уряд не змінить свого становища, яке виготовив прем. Мекдональд у Білій Книзі.

Різкий протест китайського уряду у Москві.

НАНКІН, ПАТ. Китайський уряд вислав до уряду СССР рішучий протест проти продажі східно-китайської залізниці. Китай, як власник залізниці, не признає цієї продажі і вона не може вмішувати правних інтересів Китаю.

ТОКІО, ПАТ. В Токію підписали 4 договори у справі продажі східно-китайської залізниці.

МОСКВА, 12. 3. ПАТ. ТАСС повідомляє: Парафований в дні 12 березня ц. р. документ про продаж східно-китайської залізниці складається з головного договору між СССР і Манджу-Ко, тристорінкового протоколу між СССР, Японією і Манджу-Ко і кількох нот. Большевики відступають свої права до цієї залізниці урядові Манджу-Ко за 140 міліонів єн і 10 до 30 міліонів єн як відшкодування для большевицьких залізничих службовців і урядовців. Одну шесту цієї квоти заплатить уряд Манджу-Ко готівкою, 1/6 обліґаціями скарбу Манджу Ко. За 2/3 належної квоти японські і манджурські фірми дадуть товарів большевикам. Замовлення на товари зголосить большевицьке посольство у Японії до трьох років. У договорі кажеться, що на випадок обнижки курсу єни, належна сума підскочить розмірно до вартости єни в золоті. Договір обовязуватиме після підписання. Його підпишуть в дні 22. березня ц. р.

Революція в Греції.

Львів, 12. березня 1935.

Здається, що не багато людей у світі добре орієнтується у внутрішніх справах балканських держав і народів, ба навіть у їх новітній історії. Це така мішанина дат і фактів, переворотів, осіб і їх клік, орієнтацій та інтриг чужинецьких сил, що справді важко у цьому визнатись та ще важче звсувати ці справи приступно — у ґазетній статті. Пригадаймо хочби той факт, що нинішня революція у Греції — це вже сема з черги за останніх 20 літ: 1) проти короля Константина осінню 1916. року під гаслом приступлення до війни по стороні коаліції (король Константин зрікся тоді престолу у корись свого другого сина Олександра); 2) проти Венізельоса, як президента грецької республики осінню 1920. р. (Венізельос виїхав тоді за кордон, а до краю вернувся король Константин; 3) проти короля Константина, після програної війни з Туреччиною у 1922. р. (революцію робив тоді ген. Пластірас, скінчилась вона розстрілом 5-ти міністрів та інтронізацією першого сина Константина, Юрія II); 4) взагалі проти монархістичного устрою, з детронізацією цілої династії Ґліксбурґів, весною 1924. р. (був це другий етап світлої політичної карієри Венізельоса). 5) проти Венізельоса (військова диктатура Пангальоса 1926—27. рр.); 6) проти уряду нинішнього премієра Цалдаріса, після виборчої поразки Венізельоса весною 1933. р. (революцію робив тоді знову ген. Пластірас, однак вона не вдалася і кандидат на диктатора втік тоді на чужину, де перебуває досі); — врешті 7) остання революція в цьому місяці, на якої чолі стоїть знову Венізельос, нині вже 71-літній старець.

Очевидно, що проводити якусь одну виразну лінію поміж тими внутрішніми грецькими таборами зовсім неможливо. Вправді кажеться, що Венізельос це республиканець, а нинішній уряд Цалдаріса монархістичний, а проте перша революція Венізельоса не була звернена проти монархістичного устрою, лише проти ґерманофільської політики короля Константина, — так само нинішній уряд Цалдаріса — нібн прихильника монархії — приймаючи владу, склав урочисту заяву вірности республиці і довгий час користувався льояльною підтримкою Венізельоса. Так само важко оперувати тривкими критеріями закордонно-політичної орієнтації окремих таборів: Бо ось той сам старенький грецький діяч — Венізельос — який був підчас війни рішучим прихильником активної участи Греції по стороні антанти, нині безумовно діє проти інтересів французької політики на Балкані.

Тому, коли характеризувати балканські відносини, зокрема відносини у Греції, то треба назвати три „тривкі" тамошні чинники: 1) південний темперамент народу, що зловісно відбивається на карієрі найпопулярніших і найбільш заслужених діячів, які несподівано одного дня стоять перед фактом повної зміни настроїв громадянства, 2) честилюбність ґенералів та амбіціонерство політиків, які свої політичні аспірації виладовують завжди у змовах і спробах прийти до влади насильними способами і 3) інтриги великих держав, заінтересованих безпосередньо на Балкані своїми господарсько-політичними тенденціями, або посередньо — у середземно-морській проблемі, у проблемі Дарданель, Близького Сходу, берегів Чорного Моря і т. д. Не диво, що ці три чинники склалися на справді надзви-

ріжний образ грецької історії: впродовж 105-ти літ державної відновленої самостійности — 150 змін уряду та 30 революцій.

Із тих революцій були більше й менше кріваві, були й безкровні перевороти, а проте перевороти, за якими стояла збройна сила (читай: гарнізони старшин, що творили кліку, яка підтримувала раз того, то знову іншого політика). Нинішня революція одна з найбільш крівавих. Її причини лежать теж однаково у південному темпераменті греків, честолюбності провідників і закордонно-політичних інтригах. Змінливі настрої громадянства проявилися наглядно у висліді останніх грецьких парляментських виборів: ті самі виборці, які у 1928. р. майже ввесь парлямент віддали однопартійцям Венізельоса, що міг тоді спокійно проголоситися президентом чи диктатором держави, в 5 літ пізніше більшість голосів віддали за противників Венізельоса, людовців. Мало того: найвищі державні достойники, як міністер внутрішніх справ та директор поліції, відіграли дуже підозрілу ролю у крівавому атентаті на того національного героя, 7. червня 1933. року. Той атентат підсилив внутрішні спори й розпалив до краю пристрасти. Процес гровив великим прилюдним скандалом і став цілою проблемою внутрішньої політики. Одночасно в армії почалась „чистка". А тут закордонна політика диктувала орієнтуватися або на Францію і її фільсовітські, отже й фільотурецькі, тенденції, або на Італію з її протиюгославянським вістрям. І тут доходимо до місця, яке посередньо зачіпає й українські інтереси.

Венізельос є рішучим противником балканського пакту. Вже нині вся европейська преса одноголосна, що колиб перемогла революція, уряд Венізельоса перевів би виступ Греції з того пакту. Щож уявляє собою той пакт, про це була вже у нас нераз мова: він є одним зі звен французької післявоєнної політичної системи, що втримує статус кво системою многосторонніх пактів. Фактично, балканський пакт грає таку саму ролю, як мало-антантський пакт: головну ролю грає у ньому Югославія та Туреччина, — не належить до нього зовсім Болгарія. Розбиття балканського пакту лежить в інтересах Італії, яка — не зважаючи на римське порозуміння з Францією — не може глядіти спокійно на зріст французьких впливів на Балкані.

Через те, як бачимо, перемога Венізельоса булаб принесла ослаблення совітських впливів в Европі, ослабилаб їх теж на турецькому близькому Сході, який мусів би рахуватися з одним болгарсько-грецьким фронтом. Останні вістки кажуть про провал революції. Нема двох думок, що до перемоги уряду Цалдаріса причинилася допомога сил, заінтересованих у тому, щоби за всяку ціну втримати совітофільський балканський бльок. Про цю допомогу ще невдовзі почуємо ширше. Напевно теж ця остання революція залишить по собі глибокі сліди — у внутрішній і закордонній політиці.

Німеччина переорієнтовується.

(Переміни в німецькій закордонній торговлі. — Пересунення в німецьких купівлях і доставах. — Найбільше зменшення торговельних зносин з Північною Америкою.)

(Власна кореспонденція з Берліна.)

Берлін, березень 1935.

Вистане кинути оком на недавно видану статистику закордонної торговлі Німеччини за 1934-ий рік, щоб запримітити зміни, які саме заходять. Великий купець Німеччина „переорієнтовується", значить, пересуває свої купівлі й вивіз.

Безпартійний спостерігач може сконстатувати слідуюче: до збільшення німецького привозу, — який у порівнанні до минулого року піднісся на 12 прц. — причинилися в першу чергу краї европейські а саме східні та південно-східні. Найбільше зріс привіз із Мадярщини, яка доставила вдвічі стільки вовни, засобів поживи та іншого, а також з области Заари, яка здебільша доставляла залізну руду. Замітно піднісся теж привіз із Швайцарії (головно текстильні та інші готові вироби), з Чехословаччини (дерево, вовна, текстилії), Румунії (паша, дерево, мінеральні олії), Швеція (залізна руда), Еспанії (овочі, дерево, руди), Югославії (кукуруза, сушеня, вовна, мінерали), Голяндії (засоби поживи), Бельгії-Люксембургу (вироби залізні), Польщі (засоби поживи, дерево, худоба, вовни), Італії (засоби поживи, сири й шовк), Болгарії (тютюн). З другої сторони запримічуємо немалий упадок привозу з Англії та Франції. При привозі з заморських країв бачимо підвишку з Полудневої Африки (вовни), французького Марока (ячмінь), Туреччини (бавовна, вовна, збіжа), Нідерляндських Індій (головно кавчук), Британської Малаї (кавчук), а також з полудневo-американських республик Чіле (вовна, салітра) та Бразилії (бавовна). З другого боку виказує упадок привіз з Британської Індії, головнож привіз олійних овочів, оливного печива та бавовни, з Кітаю (оливні овочі) та найбільше із Злучених Держав, з яких довезено до Німеччини на 16 міліонів німецьких марок, себто на майже 25 прц. менше, як у мин. році (головно бавовни, товщу, овочів та мінеральних олїів), і вкінці з Канади, з якої привіз пшениці помітно упав. Загальна квота німецького привозу з заморських країв впала із 45,7 прц. на 42,5 прц., коли рівночасно привіз із европейських країв відповідно до цього піднісся. Ще в першім півроці 1934 року виносив він дещо понад 50 прц., але в третім кварталі піднісся вже на 62 прц., а в четвертім ще вище. **Тут ясно бачимо пересунення німецького привозу в користь европейських країв.**

А тепер перейдімо до німецького вивозу. Тут запримічуємо відворотний рух. Коли заморський вивіз зменшився тільки на 8 прц., виказує вивіз до Европи обниження на 16 прц., а саме з 3.801 міліонів марок впав на 3.188 міл. марок. З цього припадає тільки на втрачений російський ринок 5 прц.; сильну участь в обниженні бере теж Франція, зате вивіз до Мадярщини, Румунії, Італії, Греції, Польщі, Ірляндії, Великої Британії, Швеції, Югославії та Португалії піднісся. Зменшення позаевропейського вивозу спричинив головно 33 прц. упадок вивозу до Зединених Держав та 20 прц. до Канади. Азійський торг виказує значний приріст на 7 прц. (тут треба піднести зріст вивозу до Туреччини, Британських Індій та Палестини). Загально слід ствердити, що Німеччині вдалося після Шахтівського „нового пляну" вирівняти в четвертім кварталі 1934 року своє дуже пасивне сальдо з цілою низкою заморських країв, себто створити умовини для дальшого вже корисного й певного розвитку. Але німецький вивіз виказує в своїм загальнім висліді дуже замітне пересунення в сторону заморських країв, яких участь у цілій вивізній торгівлі Німеччини зросла з 19 прц. в 1931 і 1932 р. майже 22 прц. в 1933 році, 23,4 прц. в 1934 році, а в четвертім кварталі 1934 року на більше 25 прц. Тим осягнув німецький вивіз свою висоту з часу перед світовою крізою.

Д-Р БОРИС КУДРИК. 2)

Тверда школа для музик.

У 250-ліття уродин Гендля й Баха.

(Докінчення.)

Нова поява з Наддніпрянщини — Лисенко — починає своїм наскрізь народнім напрямком творчости завойовувати й консервативних, „знімчених" галичан. Але тимчасом ця ним викликана націоналізація стає джерелом дальшої европеїзації нашого музичного життя. Вже в 1903 р. народжується наш львівський „Вищий Музичний Інститут ім. Лисенка", а за ним і його провінціональні філії. Це перша українська плянова музична школа, а сучасно з нею повстають і на Великій Україні, від Києва почавши, аналогічні установи. Ці наші музичні школи — візьму хочби лише галицькі — заводять у себе загально-европейський плян науки, в якому обовязково в ряді клясиків стоять на перших місцях оці оба „найтяжчі" — Гендель і Бах. Уже майже в дитячому віці, на другому-третьому році призвичаюємо нашу музикальну молодь до їхньої поліфонічної музики — на це істнують, як відомо, побіч оригінальної Бахівської „Klavierbüchlein von Anna Magdalena Bach" ще й такі: „Im Bach's Reich", „Im Mozart's Reich", „Vorschule des polyphonen Klavierspiels", — ба й ціла плеяда найновіших видань цього роду. І хоч неодній дитині спочатку може нелегко наломитися до цієї музики, то всеж у яких 75 процентах праця вчителя приносить плід, коли вчителі не обмежуються до самого чисто механічного відіграння твору учнем, але не жахаються заняти собі навіть „цілої години" на обяснення учневі будови й характеру твору та розбудити в ньому теплими словами замилування до цієї найповажнішої між поважною музикою. І росте нове покоління, загартоване вже змалку до тяжчих музично-естетичних завдань. Ця „гендлізація" й „бахізація" та взагалі „поліфонізація" нашої молоді є справжнім музичним „pendant" до аналогічних змагань в інших галузях нашої національної педагогії — змагань до переборення наших перестарілих національних хиб, надто добре нам усім відомих, щоби звати їх поіменно. І в музичній ділянці проявлялися вони в нас у формі невибагливого дешевого сентименталізму, розливної, безбережної чуттєвости, що мов огню жахається всяких розумово-волевих чинників. Ці риси найдемо ще й тепер досить часто у неодної особи старшого, ба й середнього покоління.

Та не було би воно найстрашніше, коли цей антиполіфонізм — що, як усяке інше лінивство інтелекту, спеціяльно в нас любить зашанцьовуватися дешево-патріотичними фразами про т. зв. „українську співочу вдачу" в протилежності до ненависного „германства" — мав своїх „вірних" лише між вимираючим поколінням. З жалем мусимо сказати, що рівнобіжно з цією правдиво-новітньою „Гендльо-Бахівською" молоддю росте в нас покоління, молоде тільки на роки, в дійсності воно продовжує дальше сонливу ментальність „могіканів". І як тамті були надто отяжілі, щоби вихилитися з утертих шляхів сальонової музи 60-тих років, так ці шукають собі подібних утертих шляхів у такому типі музики, що лоскоче лінивo-безкритичний слух фальшивою оманою далекого посвоячення з деяким тільки типом українських або лиш пів-українських мельодій, що в даній околиці найбільш оббиваються об уха.

З усього того буде вже дуже легко витягнути висновок про неоцінене етично-педагогічне значіння музики Гендля й Баха та взагалі старих клясиків-поліфоністів для нашої, під неодним оглядом ще дуже молодої, щоб не сказати дитячої суспільности. **Тверда школа здобувати мистецьку насолоду інтелектуально-волевим зусиллям — що можна ідеальнішого собі уявити?**

Але з огляду на згадані „контраструї" в нашій суспільности, на жаль досить іще сильні, не зашкодить приглянутися справі також з негативного боку, себто найти повну відповідь на питання: Чи наслідком більшого насилення впливу клясично-поліфонічної музики в нашій суспільности загрожує нам дійсно „германізація", як того боїться, може і в добрій вірі, не один наш патріот старосвітського типу?

Відповідь дасть нам і цим разом історія. Не зашкодили київським бурсакам Мазепиної доби Палестріна та Скарлятті — коли то новочасної музики в нас мало всеж досить доривочний характер, далекий від пляновости нинішніх консерваторій — не зашкодять і нашій теперішній „бріджевій" молоді Гендель, Бах та інші поліфоністи. Небезпека „германізації", коли й існувала би, вона всеж багато менша від небезпеки ріжних інших „-ізацій", де то чужина найгіршого, просто базарного типу, завойовує душу нашого музичного „поспільства", під маскою так званої українщини. Тимчасом саме Гендель і Бах (а з ними, бодай частинно, близькі їм сучасники, як Марчелльо, Вівальді, оба Скарлятті, Рамо) не повинні бути нам українцям далекі. Цеж музика бароку, що більш ніж усі інші европейські стилі нових віків у нас зукраїнізувався. Цеж музика такої дорогої нашим серцям Мазепиної доби, прославленої натхненим пером Богдана Лепкого й дорога близька та дорога нашому сучасному поколінню з пробудженими державницькими змаганнями. Вкінці Гендель і Бах, це два велетні духа, що черпають усю свою гранітну силу із двох наймогутніших характеротворчих чинників: християнської віри та любови до свого народу, до своєї рідної землі. Як у житті, так і в мистецтві не знали вони найменшого ухилу в бік проминаючої насолоди змислів. Звідсіля оця їхня твердість і суворість. Тверда шкаралуща, але зате в ній зерно, що осолоджує й кріпить нас на життєві труди. На щастя приходить нам у поміч в справі з поміччю оця стара психольогічна правда, яку повинен добре знати кожний педагог, а саме: **Що полюбимо з трудом, полюбимо на віки!**

Чого вчить нас німецький вивізний білянс з 1934 року? У загальнім замкненні виказує німецька торговельна статистика 1934 р. привозову надвишку на 284 міл. марок, коли в 1933 р. виказано було ще 668 міл. вивізної надвишки. Цей великий пасив повстав майже вцілости в европейськім товарообміні, де з комерційних або політичних причин деякі великі купці відпали. Замість 1520 міл. марок вивізної надвишки за рік 1933 р., Европа виказує тепер тільки 627,8 міл. Так Німеччина купувала, наскільки їй вистарчало сил. Сильний зріст привозу треба приписати оживленню німецького внутрішнього ринку, а саме внаслідок розбудови (збільшення працюючих) та зменшення безробіття за теперішнього правительства, що найкраще заперечує закиди, начебто до господарського покращання в Німеччині не прийшло, або що Німеччина „ізольована“ від світового ринку, ба навіть, що Німеччина змагає сама до автаркійного відокремлення! Бо навіть у випадках, де треба було обмежити привіз через скорочення девізових приділів, само обмеження взагалі не є по думці Німеччини. Шахтівський плян спрямовує тому, крім забезпечення істнуючого теперішнього привозу, який уможливлюється затриманням рівноваги з девізовими запасами, передовсім до того, щоб після змоги, якнайбільше піднести товарообмін на заздалегідь уже забезпеченій підставі.

Коли Німеччина кінчить свій торговельний білянс заморськими краями в 1934 р. загальним пасивом 903,3 міл. марок у порівнанні з 845,8 міл. марок у мин. році, а Европа, навпаки, лишається активною з 628,7 міл. марок, то це іншими словами значить, що заморські краї не купують досить багато в Німеччині. А дальше це означає для них небезпеку їх дальшого збуту в Европі. Деякі країни вже пізнали, що на будуче їм вигідніше задержати для себе цього доброго купця, Німеччину, через збільшення купівлі німецьких товарів. Це ясно, що ніодин край на світі не може працювати стало при великих привозних пасивах з цілим рядом країв, до яких навпаки не може виказатися відповідними високими активами. Хоч-не-хоч мусить Німеччина купувати у того, хто від неї досить відкуповує. Більше ніж до кожного іншого краю відноситься це до Німеччини: купуй у свого замовника. Це наука для позаевропейських країн, що виходить з торговельного білянсу Німеччини за мин. рік, але вона не менше важна для країн европейських.

Д-р Ґустав Вольф.

З нашої кооперації.

ЗА СТРОГИМ КУРСОМ ПРОТИ НЕСЛУХНЯНИХ УПРАВ ТА „МАНКАРІВ“.

У нашій кооперативній пресі чимраз частіше появляються статті низових кооператорів, які домагаються від Р. С. У. К. та повітових осередків якнайстрогішої та безоглядної поведінки проти неслухняних членів управ, які легковажать собі протиборгову акцію, та проти т. зв. манкарів, себто крамарів і касієрів, які свідомо допускаються зловживань на шкоду кооперативи. Чимраз більше послуху знаходить безсумнівна правда, що добре вести кооперативу може тільки **ідейний та фахово підготований провід**. Борги та манка нищать наші кооперативи і всі зусилля проводу нашої кооперації мусять бути звернені на те, щоб звільнитися від тих ворогів.

Кооператор Іван Фур з Ременова пише в ч. 10. „Г. К. Ч.“ в справі манк:

„Найгіршою справою в наших кооперативах є так зв. „манка“, які в більшости роблені свідомо. Розділ „манк“ на довгоречинцеві рати, яких і так не сплачувано, дарування їх загальними зборами — часто непотягання винних до відповідальности — довело до того, що нині деякі одиниці свідомо стараються станути у проводі, бо „брали попередні“, то чому й вони не можуть собі взяти? З отсеї причини повстає дуже часто безпощадна боротьба в деяких кооперативах за провід, що, річ ясна, відбивається відемно на їх розвитку. Провід, замість звернути всю свою увагу й енергію на працю для кооперативи, мусить її уживати на боротьбу з противниками.

Щоб таке й подібне оминути, мусять наші Повітові Союзи й Р. С. У. К. натискати на кооперативи та дати якнайстрогіші зарядження, щоб без найменшого милосердя потягати згаданих „манкарів“ до відповідальности, що в будучности відбере охоту так легкодушно сягати по провідні місця в кооперативі.

Дотепер всякі „манка“ і злу господарку віддавано до полагодження надзірній раді, чи то нововибраній управі, які лише в малих вімках справи полагоджували.

Річ проста й ясна: Вибраний провід не є певний, що поведе господарку краще і не має відваги потягати попередніх. Часто буває так, що провід кооперативи не хоче робити собі „ворогів“, мовляв „або то моє“ — „прийдуть збори й так нас викинуть“ і т. п.“.

Кооператор Мих. Канюка пропонує, щоб кооперативи брали інтелігентів-фахівців, які вели б усі діла кооперативи доти, доки практично не привчать членів управ та крамаря та доки не поставлять кооперативи на ноги.

Кооператор П. Трочук з Яблонова пише в ч. 11 „Г. К. Ч.“ про борги в кооперативах:

„Борги, та гниль кооперації мусять скінчитися! Пов. осередки, які не допильнують цієї найважнішої під цей час справи, доведуть до того, що цілий район разом з ними скорше чи пізніше провалиться. Іншого виходу нема.

Організація нашої кооперації має в собі досить способу й екзекутиви, щоби впертих примусити до цілковитого припинення боргів. Цю екзекутиву мусять вони використати. Має пропасти цілий кооп. організм — хай пропадає одна його заражена частина“.

КОБИ ТІЛЬКИ НЕПОРОЗУМІННЯ!

„Часопис Хліборобських Кооператив“, офіційний орган „Союзу хліборобських і зарібково-госп. кооператив Р. П.“, помістив у ч. 7. з дня 1. ц. м. статтю п. н. „Певно непорозуміння“ з важною заявою в справі мови урядування українських кооператив, які належать до цього Союзу. Треба згадати, що „Союз хл. і зар. кооператив“ — це один із союзів, які дістали право ревізії на Волині та Поліссі і до якого по своїй клясифікації повинні вписатися всі давніші кооперативи для загального закупу та збуту, які належали до Р. С. У. К. Орган цього Союзу застерігається у згаданій статті проти безпідставно поширюваних вісток, будьто би польські союзи, які перебирають українські кооперативи, вимагали від кооператив зміни мови урядування та листування з української на польську. Як доказ неправдивости таких інформацій у статті наведене відповідне місце з обіжника Союзу до всіх кооператив, яке звучить:

„Кооперативи, які істнують на теренах, замешканих українським населенням, можуть вести кореспонденцію і книги у своїй мові, в спосіб і в книгах досі уживаних, без ніяких змін“.

Ця постанова згідна з приписами мовного закону з 1924 р. Йде тепер тільки про те, щоб вона не лишилась на папері, а справді була переведена і в практиці.

Інші два польські Союзи („Сполем“ і „Союз працівничих кооператив“), які теж мають права ревізії наших кооператив на Волині, не дали ще в цій справі ніяких вияснень.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ ЦЕНТРОБАНКУ І МАСЛОСОЮЗУ.

Дві наші кооперативні централі відбувають у цьому місяці свої річні Загальні Збори. Централя кредитових кооператив „Центробанк“ визначила Загальні Збори своїх членів на 25. ц. м. год. 10. рано, в салі „Української Бесіди“. Централя молочарської кооперації „Маслосоюз“ відбуде свої Загальні Збори дня 28. ц. м. з год. 10. рано у салі власного будинку при вул. Барт. Ґловацького. На порядку нарад Загальних Зборів Маслосоюзу поставлено між іншим як 8-у точку зміну статуту Союзу в цілості.

РОГАТИНСЬКА ОКРУГА ЙДЕ ДО КРАЩОГО.

До кооперативної округи Союзу Кооператив у Рогатині належало чотири райони: Рогатин, Галич, Перемишляни і Ходорів. В останньому часі провірено в цих районах 25 кооператив, які виказали у діяльности за 1934 р. загальну поправу в порівнанні з попереднім роком. Нових членів прибуло в цих кооперативах 58. Це трохи за мало. Зате слідне зменшення боргів. Загально борги зменшилися на 906 зол., з того у 5 провірених кооперативах галицького району зросли на 346 зол., а в 20 кооперативах інших районів зменшились на 1.252 зол. Також денні торги у всіх районах збільшилися пересічно на 9 зол. денно на кооперативу. Це додатні явища. Діловий рік закінчило 18 кооператив з білянсовою надвишкою 4.650 зол., а 7 кооператив зі стратою 689 зол. Великим лихом усіх районів є товарові та касові манка, які разом дають суму 2.363 зол. Борги та манка — це два вороги кооператив, з якими провід нашої кооперації мусить звести боротьбу на життя і смерть.

В. Л.

Обєднання російських православних церков в Америці.

НЮ ЙОРК, 23-го лютого. (Вл. кор.) В часі всяких спроб, спрямованих на розбиття Української Католицької Церкви в Злучених Державах приходять до розуму різні російські православні ґрупи і завзято працюють над створенням одної російської православної церкви. З російської ґазети „Новое Русское Слово“ з 11-го лютого довідуємося, що минулого тижня відбувся у Вілксбері в Пенсильванії зїзд представників галицьких „русских“ православних громад під головством епископа Адама Филиповського, що назвав себе тепер „Карпаторусским“, для вирішення питання про приналежність його епархії до загальнорусскої американської православної церкви. В місяці серпні 1934. р. відбувся зїзд різних руских православних епископів у Сан Франціско в Каліфорнії, після того собор русских православних ґруп у Клівленді в місяці листопаді. Там вибрали спільним митрополитом зединених церков епископа Теофіля, але еп. Адам „Карпаторусскій“ не зложив заяви приступлення до спільної русскої митрополії. Цю справу треба було вирішити на окремому зїзді, що саме відбувся у Вілксбері.

На цей зїзд прибув митр. Теофіль, „екзарх московської патріярхії“ еп. Веніямин, архіеп. Віталій, що представляє карловецьку юрисдикцію із Сербії, пітсбурський і „карпаторусскій“ еп. Віталій, *уніятський священик із Закарпаття д-р Стефан Фенцик*, д-р А. Ґеровський, русскій діяч із Закарпаття й ін. Екзарх Веніямин зажадав підчинення московському патріярхові, бо не годиться покидати „матірну церкву, коли вона в біді, а триматись її тоді, коли вона могла присилати рублі в Америку“. Веніямин зажадав також, щоб еп. Адам піддався московському патріярхові, а зате його епархія, як галицька, дістане окрему автономію в складі русской церкви. Веніямин також присягався на всі святощі, що неправдою є, начеб він стояв на услугах большевиків. Карпаторусскій і пітсбурський еп. Веніямин спротивився, щоб еп. Адама називати „карпаторусским“, бо це йому належиться ця почесть. Зате пропонує, щоб еп. Адама зазвати галицьким епископом і дати йому юрисдикцію над усіми галицькими парохіями. Цю думку підтримав і д-р Ґеровський, як казав, „щоб не вводити змішання“. Він пригадав на рішення собору епископів у Сан Франціско, щоб еп. Адамові дати східну частину Пенсильванії з містом Скрентоном та Вілксбері і з осідком у Філядельфії, але з виключенням міста Савт Кэанан, де є русскій монастир і гробниця епископів.

Непорозуміння покінчилися в той спосіб, що вибрано 6 членів комісії, яка має придумати способи прилучення епархії еп. Адама до загальнорусской православної митрополії у Злучених Державах.

Ліквідація повстанців у Македонії і Тракії.

МОРЯКИ СКИДАЮТЬ СТАРШИН У МОРЕ.

АТЕНИ, 12. 3. ПАТ. Міністерство маринарки одержало таку телеграму з кружляка „Геллі": „В год.3-ій вранці всі старшини покинули кружляк. Ждемо на приказ урядової фльоти".

В ночі з неділі на понеділок моряки, вірні урядові обезвладнили старшин повстанців і скинули їх до моря. Команду над кружляком перебрав один із старшин, вірних урядові. Негайно після того командант переслав до міністерства маринарки згадану телеграму.

На приказ міністерства кружляк „Геллі" покинув порт Кавалля і відїхав до Сальонік.

ПРОВІДНИКИ ПОВСТАНЦІВ УТІКЛИ ДО БОЛГАРІЇ.

СОФІЯ, 12. 3. ПАТ. Штаб грецьких повстанців у Тракії і Македонії під проводом ген. Каменоса перейшов учора в год. 13.30 до Болгарії і склав зброю у прикордонній станиці Магаса. З ген. Каменосом склали зброю два полковники, 4 підполковники, 6 сотників, 16 старшин і губернатор Тракії. Старшини заявили, що ур. ряд. кораблі висадили військо на задах повстанців і таким чином унеможливили дальші бої повстанців.

КОНЦЕНТРАЦІЙНИЙ ТАБОР ДЛЯ ПОВСТАНЦІВ.

Болгарська телеграфічна агенція повідомляє: Вчора рано на полудне від Неврокопу піддалися болгарській владі грецький полковник, капітан і митний урядовець. Полковник заявив, що в боях коло Серес і Демір-Гісар урядові війська розгромили IV. корпус повстанців.

Болгарська влада згідно з постановами міжнародного права розброїла повстанців і примістить їх у концентраційнім таборі в глибині Болгарії.

УРЯДОВІ ВІЙСЬКА ЗДОБУЛИ ДРАМУ І КАВАЛЛЯ.

АТЕНИ, 12. 3. ПАТ. Вчора пополудні урядові війська заняли Драму і Кавалля. Тому військові операції в цій частині Тракії закінчились. Прем. Цалдаріс заявив представникам преси, що повстання у Македонії і Тракії зліквідоване. Тепер уряд приступив до ліквідації повстання на островах і на морю.

САМОГУБСТВО ШЕФА ШТАБУ ПОВСТАНЦІВ.

СОФІЯ, 12. 3. ПАТ. На болгарськім кордоні грецька прикордонна сторожа, вірна урядові, зближилась до 4 самоходів зі старшинами повстанців тому, що самоходи загрузли в болоті. Старшини повстанці почали втікати, бо вояки прикордонної сторожі хотіли їх розброїти. В цьому моменті шеф штабу повстанців вистрілом з револьвера скінчив самогубством. Вояки прикордонної сторожі кинулись здоганяти старшин і спинились щойно коло болгарської прикордонної станиці. Грецька сторожа хотіла стріляти до старшин, але під загрозою коменданта болгарської сторожі, що буде до них стріляти, покинула болгарську територію. До Кавалі прибув вечором міністер війни ген. Кондиліс. Тому що військові операції закінчились ген. Кондиліс вертається до Атен.

ФЛЬОТА ПОВСТАНЦІВ ПІДДАЛАСЬ УРЯДОВІ

АТЕНИ, 12. 3. ПАТ. Ціла фльота повстанців, крім кружляка „Авероф" і одного підводного човна, піддалась урядові у заливі Суда.

ВЕНІЗЕЛЬОС УТІК З КРЕТИ?

ПАРИЖ, 12. 3. ПАТ. Авас повідомляє з Атен, що Венізельос задумує втікти з Крети торговельним літаком. Авас повідомляє, що провідники повстання у Македонії намагались втікти спеціяльним поїздом, але їх задержали в Александрополіс.

У м. Серес було 11 убитих і 28 ранених.

ІТАЛІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ ПІД ГРЕЦЬКИМ ОБСТРІЛОМ.

РИМ, 12. 3. ПАТ. Італійський корабель „Сорелле Леоні", який приплив до порту Месини, мало що не затонув на грецьких водах. Капітан корабля оповідає, що коли покидав порт у Саляміні, нагло почало обстрілювати його грецьке військо. Перед стрілами війська корабель почав утікати до Егейських островів не знаючи, що плине на підводні міни. Від неминучої катастрофи виратував його грецький тягловик. Капітан корабля склав протест.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 10/I.

У перші роковини смерти бл. п.

Ольги Білинської

відправиться в дні 16. березня ц. р.

Поминальне Богослуження

в церквах: у Збаражі, Кізлові і Стрілисках Нових в год. 7.30 рано, на яке кревних і знайомих запрошує

РОДИНА.

РЕПТИЛЬКА „ЛЕМКО".

У нас є взагалі та на Лемківщині спеціяльно дуже болюча справа переносин наших вірцевих учительських сил в глибину краю на чисто польські землі та присилка на їх місце польського вчительства. Нове польське вчительство перенесене на Лемківщину, здебільша не вміє взагалі по українськи, а буває й таке, що учителька признається, що щойно тут на місці навчиться не лише „лемківської мови", але взагалі української, бо досі не знала навіть нашої азбуки. Свою дбайливість за лемківську дітвору посуває вчительство до того, що вмішується в те, що дитина читає в хаті під надзором батьків. Забороняє читати часопис для дітей „Дзвіночок", а посідачам того часопису грозить грештами. Від шкільних дітей вимагають учителі доносів про те, хто читає „Дзвіночок", зате читають і обговорюють у школі з дітворою москвофільську рептильку „Лемко", видавану в Криниці, яка висміває наш нарід і релігію. Взагалі система донощитва, поширювана по всіх наших школах, деправує і деморалізує нашу дітвору. Тому жадаємо вкорочення подібних неморальних метод виховання.

„СЛАВА ІСУСУ ХРИСТУ" — НА ІНДЕКСІ!

У повіті новосанчівському, турчанському та взагалі в гірських повітах польське вчительство забороняє дітям витатися словами, принятими у нас від віків: „Слава Ісусу Христу", та наказує говорити „дзєнь добри", „чесьць", або „чесьць годлу польскему". Діти, що не послухали наказу вчителя, були карані, як це мало місце в Лабовій, де за таку „провину" клячала ціла кляса. У шкільних бібліотеках нема українських книжок або їх не позичається. Я перевірила це також у новосанчівському повіті. Чуже вчительство, що не любить чужої собі дітвори, поводиться з дітьми гостро, часто нелюдяно. З браку часу не подаю відомих мені численних примірів. Побої, лайки і гострі кари не є рідкістю!

В ОБОРОНІ ОСВІТИ НАРОДУ.

ПРОМОВА СЕН. ОЛЕНИ КИСІЛЕВСЬКОЇ, ВИГОЛОШЕНА НА ПЛЕНАРНОМУ ЗАСІДАННІ СЕНАТУ ДНЯ 1. БЕРЕЗНЯ 1935 Р. ПРИ БУДЖЕТІ МІН-СТВА ВІРОІСПОВІДАНЬ І ОСВІТИ.

АНАЛЬФАБЕТИЗМ, БОРОТЬБА ЗА РІДНУ МОВУ Й МОЛИТВУ.

Високий Сенате!

Освітні справи в Польщі представляються загально сумно, коли візьмемо під увагу, що навіть на підставі офіціяльної статистики поверх пів міліона дітей у шкільному віці є засуджених на анальфабетизм через брак місця в школах, або взагалі з приводу браку шкіл. Цей сумний факт збільшить непомірно відсоток анальфабетів у польській державі, який згідно з офіц. статистикою в 1921 р. дійшов був до поважної суми 6.541.193 осіб. Цей факт тимбільше нас хвилює і болить, що саме на наших землях представляється освітня справа найгірше та в східніх воєвідствах просто катастрофально. На Волині, Поліссі, Лемківщині і на цілому Підкарпатті є села, де зовсім нема шкіл, ніхто не вміє читати, та в багатьох інших тамошніх селах анальфабетками є майже всі жінки. А там, де є на наших землях сільські школи, є вони найнижчого типу, які навіть найздібнішим дітям не дають можливости переходити до середніх чи вищих фахових шкіл. Коли в усіх школах науку української мови, літератури та історії нашого народу трактується по мачошому, то на Поліссі права до навчання рідної мови зовсім не береться під увагу. Букв української азбуки не пізнає там наша дітвора, навіть права на молитву у власному обряді не має вона у тамошніх школах, що чейже є святим правом кожного громадянина у культурній державі. Ті скарги я чула в кожному поліському селі так в українському як і в білоруському, а я відвідала їх чимало. Брак шкіл і освіти в рідній мові держить наш нарід на тих землях у великій темноті та в біді. Свою темноту переплачує там нарід здоровлям і життям, бо забобон, знахорство та алькоголь забирають численні жертви, передовсім жінок і дітей. Наші культурні товариства, як „Рідна Школа", могли би поширити свою діяльність на ті найбільш занедбані землі. Маємо цілі шари безробітнього вчительства, яке радо, за малою винагородою та в багатьох випадках навіть безкорисно, підпялось би там освітньої праці. На жаль українському вчительству відмовляється права виконувати своє звання. Отже хоч істнує надмір кваліфікованих сил, мусимо безчинно глядіти на темноту величезної частини нашого народу. Тому домагаємося, щоб дали нам можливість поширювати освітню працю й на ті занедбані державою землі.

Не лише в освітніх, економічних, культурних цілях маємо замкнену дорогу на ті землі, але навіть краєзнавчі відвідини Полісся є для українців утруднені. Ніде я не стрічалася з такою опікою поліції, як саме на Поліссі. Взагалі не можна з ніким зійтися, щоби не наразити тої особи на неприємности.

„ЛЕМКІВСЬКА МОВА".

Спеціяльного доказу опіки уряду зазнала теж Лемківщина, бо спеціяльно для неї винайдено „лемківську мову" (офіціяльна назва, уживана в школах на Лемківщині).

Кілька разів я відвідала ту частину нашої землі, я була в усіх повітах, у численних селах, не поминаючи також села з москвофільською маркою, і ніде без виїмку я не чула ні одного голосу похвали або бодай апробати подібного розпорядження кураторії. Навіть члени і предсідники читалень Качковського висловили однозгідно своє обурення з тої причини. „Сміх з нас зробили" — жалувалися і слушно твердили, що „лемківську мову" форсується хіба на те, щоби лемкові замкнути ворота до дальшої освіти. „З чим наші діти підуть у світ", питаються мене, чи для нас буде видана окрема література, окремі часописи, наукові книжки? З багато місцевостей вислано до міністерства протести проти тої небажаної новини. Була би відізвалася ціла Лемківщина проти лемківського букваря, коли би не застрашено населення, що така акція може мати для підписуючих та організаторів сумні наслідки. В одному знаному мені селі постерунковий ходив до всіх, що підписали декляраціï проти лемківських букварів і перевірював, чи підписи були віддані добровільно. Всі підтвердили це, що за деякої міри було геройством!

УПРИВІЛЕЄНІ МОСКВОФІЛЬСЬКІ ЧИТАЛЬНІ

Замість науки доручається учительству вести самоуправні вибори з насилуванням волі народу і при допомозі просто яскравих зловживань. Ті речі загально відомі. Другою функцією, яку доручається учительству, є на наших землях засновування читалень ім. Качковського, хочби там були найкраще розвинені читальні „Просвіти". Прим. у невеличкому селі Висовій читальня „Просвіти" мала 201 членів, діяльність була жива і в нічому не колізувала з законом. Не вважаючи на те цю читальню влада розвязала, зате вчитель Полошинович заснував читальню ім. Качковського, в наслідку всяка освітня праця в селі припинилась. Так само розвязано читальню в Пантній (128 членів), у Ропиці Руській, Гладишові, всі в горлицькому повіті, у новосанчівському повіті в Лосю, Розтоці та в багатьох інших. У багатьох місцевостях Лемківщини не дозволено відкрити читальню „Просвіти" з ріжних малих, трудних до зрозуміння причин. Коли діяльність „Просвіти" зазнає всяких перешкод, то читальні Качковського форсується всіми засобами, головно — як я згадала — при допомозі місцевого польського вчительства.

Мусимо проти того якнайрішучіше запротестувати, з чисто культурних, освітніх та економічних оглядів. Читальні ім. Качковського стоять на становищі **єдности з московським народом, з московською мовою і літературою.** Замість наших поетів бачимо там на стінах Пушкіна, в бібліотеці московські та жаргонові москвофільські видання. Ясно, що чужа, далека, незрозуміла московська мова не несе освіти, а радше створює ґрунт, податний до темноти й ослаблює економічно. Відступництво від рідного пня на освітньому полі доводить на Лемківщині деякі села до відступництва на релігійному полі. Тому наша боротьба з пропагандою москвщини на лемківських землях — є нашим найбільшим, найсвятішим обовязком. А тяготіння лемків до культурного получення з нами є вислідом інстинкту самозбереження населення і в ніякому випадку не заслуговує на

такі переслідування, які доходять до шикан і кар від адміністраційної влади, ба навіть до заслання кількох культурних лемківських діячів аж до Берези Картуської.

„ЗА ЗЕДИНЕННЯ РУСИ".

Домагаємося, щоби влада не піддержувала і не форсувала шкідливої під кожним оглядом і чужої нашому народові московсько-православної агітації. Що так діється, маємо на те багато доказів. Подам хочби такий примір неоднакового трактування українців і москвофілів. Ставити хрести у память погибших „За волю України" не дозволяється і карається. У Самбірщині на весну 1934 р. дійшло з тої причини до пролиття крови і просто до другої пацифікації — зате у Злоцькому на Лемківщині хрест з написом у честь поляглих „за зединення Руси", поліція пробоєм проти волі більшости місцевого населення помагала поставити.

(Докінчення буде.)

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

— До Пекіну прибув відомий шведський подорожник Свен Гедін, закінчивши свою наукову експедицію до китайського Туркестану. Його двічі вязнили, експедицію обстрілювали.

— У Базель відбулась нарада керманичів емісійних банків, на якій обговорювали грізне положення внаслідок знижки фунта штерлінгів.

— До італійської кольонії Сомалі приїхала вже частина месинської дивізії з воєнними матеріялами.

— Палата репрезентантів відкинула поправку сенату у справі підвишки контингенту збройних сил Злучених Держав до 165.000 вояків.

— Пруська рада міністрів затвердила буджет для Прусії на 1935-36. рік у квоті 2,100.000 марок.

— На сходинах 200 вищих старшин райхсвери фельдмаршал Макензен виголосив промову, регабілітуючи память пок. ген. Шляйхера.

Духовник всіх вір та обрядів.

Трагікомічна картина сектантського руху на наших землях.

Нинішні часи — це часи морального росту й упадку, релігійного підему і сектантського декадентизму, церковних уній і роздорів. У такій добі діються нераз річи, що своєю фантастичністю викликують сензацію і в людей, які вже давно перестали чомунебудь дивуватися.

Ось з Угнова надіслав нам п. Г. Б. матеріяли, що, хронольогічно уложені, дають сензаційну й заразом трагі-комічну картину сектантського руху на наших землях.

Було це так. В листопаді мин. року появилася була в Угнові загадочна людина, в загадочній духовній рясі. Ні то православний, ні то католик. Духовник замешкав при „Панській" вулиці в одного поляка. Швидко познайомився він з місцевим парохом о. Трешневським і сусідськими священиками. Представлявся: **Ігнат Височанський,** декан східно-византійського обряду; має парохію на Холмщині, де збудував церкву, а в Сокальщину прибув, щоб призбирати трохи фондів на викінчення церкви. Священики приймали гостя чемно, але обережно, бо годі було знати, що в ньому сидить: православний, чи неоуніят, чи сектант, знахор або й конфідент... У пришельця разила невиразність та малокультурність у поведенні, але люди пояснювали собі це тим, що неоунія й такими оре. Зрештою він тримався далеко від церкви.

Білорусини мають приповідку: А, скидай, вовчику, скірку, бо зубки видко! І скинув. Бо як зайшов у розмову з деякими селянами, невдоволеними зі свого священика, радив: Пишіть до епископа, нехай його забере тай просіть, щоб мене наставив вам парохом... Коли зустрінувся з кацапами, зараз перетворювався в православного батюшку, який прийшов розглядати терен для ширення православія...

І справді небавком наспіли з Холмщини вісти, що Височанський ще з якимсь Орестом Лисяком вислуговуються варшавській автокефалії. Очевидно, що священики угнівського деканату почали бачно слідкувати за рухами „духовника сх.-византійського обряду".

А тепер друга частина епопеї.

Одної днини перед самими Різдвяними Святами явився місцевий польський священик в о. Трешневського за докладнішими інформаціями в справі батюшки Височанського. При цьому показав письмо львівської латинської консисторії з наказом якнайенергічніше поборювати приблуду Височанського. Лат. Ординаріят порадкував позбутися його з парохії всіми засобами, хочби й при помочі адміністраційної влади! Бо той Височанський і його товариш Лисяк зголосилися в Лат. Ординаріяті як священики „польського старокатолицького косьола" з просьбою негайно приняти їх до лат. кат. архидієцезії, бо в противному разі приступлять до закладання... парохій „п. старокат. косьола"!"

Тоді на підставі таких інформацій посипалися в костелі й церкві філіпіки проти сектантського інтруза. Польський священик запросив собі на Свята навіть одного езуїта, який у проповідях остерігав нарід перед небезпекою старокатолицької секти. В тім часі надіслав до Угнова холмський суд стежний лист, у якому повідомлено поліцію, що Височанський має відсидіти кілька днів вязниці за нелегальне ношення ряси кат. священика.

Злемаскований В-ий, по відсидженні арешту, передбачуючи своє відшипасування з угнівського терену, їде до Львова в пошукуванні залізного листа. І тут зачинається кульмінаційна точка цілої сензації.

Височанський — православник і місіонар сх.-византійського обряду та старокатолицький ксьондз в одній особі — зявляється в **митрополичій консисторії вірменського обряду** з грамотою своїх свячень на священика „польського старокатолицького косьола", з печаткою й „епископським" підписом:

Rt. Rev. Josef Zielonka D. D.
Bishof Polish Catholic Church.

Тут зголосив свій перехід до католицизму в вірменськім обряді.

Львівські вірмени, що через комплетне златинізування й ополячення свого обряду залишились пастирями без овечок, утішились такою приблудою і — неймовірна річ! — дались обманути В-ому та виставили йому ось-такий документ:

Kurja Metropolitalna Lwów, dnia 26. I. 1935.
ob. orm. katol. we Lwowie
L. 45/35

Poświadczenie.

Kurja Metropolitalna obrządku ormiańsko-katolickiego we Lwowie stwierdza niniejszem, że x. Ignacy Wysoczański, dotychczasowy administrator kościoła starokatolickiego, zamieszkały w Uhnowie, pragnie obecnie wraz z kilkunastu innymi kapłanami tego wyznania przejść na łono Kościoła Katolickiego i w tym celu czyni starania o przyjęcia do Archidiecezji obrządku orm.-katol.

Chcąc tę sprawę doprowadzić do pomyślnego skutku i w ten sposób nie tylko zespolić petentów z kościołem katolickim, ale i sercem Polski, prosi Kurja P. T. Władze o ułatwienie x. Wysoczańskiemu oraz jego pomocnikowi x. Orestowi Łysiakowi zapoczątkowanej akcji, jaką prowadzą w tym kierunku, porozumiewając się z innymi współwyznawcami kapłanami.

Za Kurję:
ks. D. Kajetanowicz,
prepozyt Kapituły.

Ще не кінець тій історії. Вірменська консисторія вдалася в листування з В-им у добрій вірі, що має до діла з визначним старокатолицьким діячем і достойником. Цим способом увійшов Височанський в посідання дуже достойного письма з підписом самого архиеп. Теодоровича з великими похвалами для своєї „апостольської діяльности"...

Цей автентичний документ носить дату: Lwów, 11. 2. 1935. і так звучить:

Przewielebny Księże Administratorze!

Z miłą pociechą przyjąłem do wiadomości oświadczenie Księdza Administratora, iż zarówno księża, jak i parafianie Kościoła Starokatolickiego pragną przejść do mej Diecezji. Słyszałem już o godności Księdza Administratora i Jego apostolstwie dla tak pięknej i wielkiej idei. Z mej strony okazuję wszelką gotowość w uwzględnieniu życzenia zarówno Księdza Administratora i księży, jak i parafian, co proszę wszystkim zainteresowanym oświadczyć...

Tymczasem modlę się gorąco, by Bóg zbożnemu dziełu Wiary błogosławił i je utwierdził.

Teodorowicz
Arcybiskup.

Kurja Metropolitalna
Ritus Armeno Catholici
Leopoli.

Тепер решту можна собі вже доспівати. Польський священик у трагічному положенні. В Угнівщині, де ніколи ніхто й на очі не видав старокатолика, Височанський, засоблений похвальними грамотами вірменських достойників, поширює при помочі спроваджених пройдисвітів уже не старокатолицизм, а протестантизм найгіршого типу. У своїй агітаційній роботі постійно легітимується вище наведеними документами, які рівночасно мають для нього значіння залізного листа перед адміністраційною владою.

Українські священики також мають мороку з тими протестантськими агітаторами, бо вони масово розкидують між народом сектантські брошурки, надсилані на їх адресу з Лодзі й Варшави. Таким то способом повстають у нас сектантські станиці.

Кононенко.

Виясненння „Центросоюзу".

Лист Дирекції „Центросоюзу" до головного редактора „Діла".

Львів, 9. березня 1935.

Високоповажаний Пане Редакторе,

У щоденнику „Діло" з дня 7. березня ц. р. появилася стаття п. А. Курдидика під назвою: „Серед близьких, що голодують". В уступі затитулованім „Свідомість села" говориться про кооперативу в селі Вільшаниця, яворівського повіту. В ньому читаємо, що „Центросоюз" злегковажив „цю виробничу і метку станицю (кооперативу в Вільшаниці), залишив її на власні сили і що більше ні він ні ПСК, до яких ця кооператива нераз зверталася у фахових справах — не ласкаві були відповісти, хоч діставали оплачену листівку на відповідь". Наведений уступ з гори на долину не відповідає правді, бо як свідчать копії листів Центросоюзу долучені до цього письма (Редакція є в посіданні цих копій), „Центросоюз" не лише відповідав на усі письма, але й занявся справою, давав кооперативі вказівки, як має вести своє виробництво та як його пропаґувати. В листі з дня 10. І. 1933. р. „Центросоюз" просив, щоби хтонебудь з кооперативи об'їхав усі Повітові Союзи Кооператив, запрошував представника кооперативи також до себе, але ніхто з кооперативи не виїхав ні на пропаґанду до Повітових Союзів ні не заїхав до „Центросоюзу". А ця пропаґанда є конечно потрібна, бо яворівських виробів ніхто в краю не знає і на села цей товар піде мало, бо в кожному селі виробляють самі селяни кошики і т. п., так, що не потребують їх купувати. Натомість деякі артикули, вироблювані цією кооперативою могли би піти у містах. А в містах цю справу повинні б підтримувати міські кооперативи.

З правдивим поважанням

ЗА ДИРЕКЦІЮ „ЦЕНТРОСОЮЗУ":
Ю. Шепарович. *Мартюк.*

Одностороннє розброєння не означає миру.

Велика промова мін. Саймона.

ЛЬОНДОН, 12. 3. ПАТ. Вчорашня нарада у палаті громад закінчилася опівночі після промови мін. Саймона. Міністер зясував хід дискусії та її висновки. Одностороннє розброєння може є гарне, але не означає миру. Розкинення британських військ по цілій імперії і збільшення видатків на армію не загрожує мирові. Національна оборона випливає з національної безпеки. Справді зброєння не помагають мирові. Вкінці міністер скінчив свою промову полємікою з лейбуристами і протиурядовими лібералами. Заявив в імени цілого уряду, що політика уряду спирається на приналежности В. Британії до Ліґи Націй. Британський уряд змагає створити догідні умовини до повороту Німеччини до Ліґи Націй. Цій меті присвячені подорожі мін. Саймона і мін. Идена. Основою цих зусиль буде льондонська деклярація з 3. лютого ц. р., яка передбачує низку пропозицій як запевнити збірну безпеку, між ними теж східний пакт або його якусь відміну. Міністр відкликався до палати, щоби піддержала політику уряду, зясовану у „Білій Книзі" і відкинула внесок Лейбур Парті. В голосуванні палата відкинула внесок 424 голосами проти 79.

Проти бюрократизму урядовців.

ОБІЖНИК МІН. КОСЦЯЛКОВСЬКОГО.

Міністер внутрішніх справ Косцялковський видав обіжник до воєводів і старостів пригадуючи, що обовязком адміністраційних урядовців влекшувати по змозі життя громадян і не нарýжувати його на зайві прикрощі. Урядовці повинні оминати зайвих формальностей, які і так незрозумілі для пересічного громадянина.

Урядовці, які не позбудуться бюрократичних звичок, не зможуть залишатись на своїх становищах в адміністрації. Ця кара стріне тих урядовців, які шикануюь громадян і заподіюють злобні прикрощі.

ВІЗИТА МІН. САЙМОНА І МІН. ІДЕНА.

ЛЬОНДОН, 12. 3. ПАТ. „Таймс" здогадується, що візита мін. Саймона у Берліні відбудеться в дні 25. або 26. березня ц. р. Тому, що тоді іде до Варшави і до Москви мін. Іден, здогадуються, що оба міністри поїдуть до Берліна разом. Дуже можливо, що мін. Іден задержиться у Берліні з мін. Саймоном. Подробиці цієї візити покищо невідомі.

Венізельос іде до Італії.

ГРЕЦЬКИЙ УРЯД ДОМАГАЄТЬСЯ ВИДАЧІ ПОВСТАНЦІВ.

АТЕНИ, 12. 3. ПАТ. Провідники повстання і Венізельос з дружиною покинули Крету на кружляку „Авероф" звільнивши заручників. На Креті привернули спокій. Уряд Цалдаріса зажадав за посередництвом грецького посла у Софії, щоби болгарський уряд видав старшин-повстанців, які втікли до Болгарії. До Дереагачу прибув баталіон повстанців, який негайно розброїли. Генерал повстанців з пятьма старшинами штабу відплив вітрильником у невідомім напрямі.

ОЛЕКСАНДРІЯ, 12. 3. ПАТ. Райтер повідомляє, що Венізельос і інші провідники повстанців поплинуть на кружляку „Авероф" до Італії.

Як бавиться шкільна молодь.

Забава учениць СС. Василіянок.

У мин. неділю уладили собі учениці гімназії СС. Василіянок симпатичну забаву в руханковій салі головної гімназії. Шкільної молоді з усіх вищих кляс середніх шкіл було стільки, що годі було її помістити. Під доглядом свого директора, учителів і родичів молодь бавилась дуже весело. Грала відома орхестра Яблонського, якого молодь просто облігала, допрошуючися все нових і нових мельодій. До доброго настрою причинився, очевидно, безалькогольний буфет — дуже дешевий. Забава протягнулася близько до півночі, коли то шкільний сторож дав знати дзвінком, що зайшов уже піст і час забути про забави. *(ст.)*

—o—

НОВИНКИ

— **Магазин постелі Р. Джала, Львів, Хорунщини 3,** поручає: ковдри, матраци по найдешевших цінах. Переробляє ковдри по 5 золотих, матераци по 7 зол. 639 47-100

— **Не кожна пані-господиня знає,** що купуючи молоко і масло в „Маслосоюзі", може там рівночасно купити будиневий порошок „Арова" і приладити дешевим коштом смачну і поживну лакоминку. 1091 2-2

— **ВШ. Клієнтам фірми О. Онисько** — при вул. Галицька 20, — подається до ласк. відома, що склад порцеляни і скла по найдешевших конкуренційних цінах під фірмою „Кереміка", Руська 18 — є під управою О. Ониська і поручається ВШ. Громадянству. Просимо памятати: вул. Руська 18, напроти входу до Усп. Церкви! 1053 6—10

— **Нова українська політична партія „К. В. Ф. Н.".** На днях має повстати у Львові нова всеукраїнська політична партія, яка має потворити по всіх повітових центрах в Галичині й на Волині свої філії. Назва цієї нової партії звучить: „К. В. Ф. Н." (Консументи Виробів „Фортуни Нової"). 1030

— **Проголошена у вчорашньому числі „Діла"** продовжена година танців у школі „Хоровід" нині в середу **не відбудеться.** 1035

— **Чи Ви пили вже каву з цикорією „Луна?"** попробуйте, а переконаєтеся, що буде Вам дуже смакувати, бо цикорію „Луна" виробляє наша кооперативна фабрика зі здорових сирівців, виплеканих нашими селянами. Тільки її якість і конкуренційна ціна є запорукою, що все і всюди жадатимете лише цикорії „Луна".

— **Найкращі лиси,** пелеринки, краватки виконує і поручає Юліян Глушевський, Львів, пл. Капітульна 3. Журнали на 1936 р. надійшли.

— **Відчит про нові мистецькі напрямки.** Заходом Українського Т-ва Прихильників Мистецтва та А.Н.У.М. відбудеться 16. ц. м. в год. 18-ій у салі „Бесіди" відчит д-ра М. Драгана п. з. „Експресіонізм, дадаїзм та абсолютне мистецтво" зі світлинами.

— **Зібрання Фільольоґічної Секції Н.Т.Ш.** для реферату д-ра Ф. Колесси: „Формули закінчення в українських народніх думах" відбудеться в суботу, 16. ц. м. Початок год. 18.

— **Концерт співачки Іванни Синенької-Іваницької.** Як довідуємося, в неділю 17. березня в год. 20-ій відбудеться заходом Муз. Т-ва ім. Лисенка у Львові (мала саля) концерт нашої відомої співачки Іванни Синенької-Іваницької, яка зєднала собі велике признання і щирі симпатії не тільки нашого музикального громадянства, але й фахових рецензентів як українських, так і чужинних. Перебуваючи за кордоном, наша співачка стала ревною пропагаторкою нашої рідної пісні між чужинцями. Зокрема часті її радієві авдиції в Празі та інших містах Чехословаччини чимало причинилися до популяризації української пісенної літератури між чужинцями. Вістку про концерт нашої співачки у Львові прийме наше громадянство безперечно з щирою радістю — тимбільше, що цьогорічний наш концертовий сезон був дотепер доволі скупий. Програму концерту й інші подробиці подамо в найближчих числах нашого часопису.

— **Свій до свого!** Не всім мабуть відомо, що у Львові при вул. Личаківській існує від недавна крамниця „Амата", що продає заграничні овочі і краєві цукри, тіста, торти, шоколяду, масло і ріжні делікатеси. Вечором можна вступити на чай, каву, а навіть часописи. Всі товари першорядної якости, обслуга ввічлива. Українським громадянам варта цю симпатичну фірму собі затямити і солідарно піддержати.

— **Під увагу нашим лікарям.** Через смерть бл. п. д-ра Мирона Лисяка, який мав дуже добру лікарську практику, опорожнилося становище лікаря в Городку біля Львова із знаменитим льокалем та уладженням. Заохочуємо наших Вп. лікарів вибрати собі Городок на місце осідку. — **Городецькі громадяни.**

— **Здирають українські шапки!** В нашій Редакції явився п. Йосиф Шуманський із села Підсадки, пов. Львів, який оповідає, що в неділю 10. ц. м. переходив вул. Малецького у Львові. Нараз прискочило до нього чотирьох молодих людей, які зірвали йому з голови шапку з робітні українських інвалідів і старались серед штовханців затягнути його до брами сусідньої камениці. Колиж їм це не вдалося, пірвали йому шапку на шматки. Крик нападеного нічого не поміг, бо ніякого поліцианта в сусідстві не було.

— **За спроневірення судових депозитів.** Апеляційний суд затвердив присуд першої інстанції яким засуджено секретаря городського суду у Львові Север. Куркевича на 3 роки, головного судового секретаря Рудольфа Бачинського на півтора року та купця Зб. Біка на 6 місяців вязниці за спроневірення судових депозитів на 30.000 зол. Всім трьом засудженим відобрано громадянські права на 10 літ.

— **Помаранчі й яйця.** Аґ. Всхуд повідомляє, що експортери почали вивозити яйця до Еспанії. На рахунок признаного в торговельній умові контингенту в скількості 700 вагонів вислали досі около 150 вагонів яєць. Признаний Еспанії контингент на привіз помаранч до Польщі в скількості 1.600 вагонів вичерпується. Великі запаси еспанських помаранч є в Ґдині.

— **Польський цукор — морем до Польщі.** Як відомо, Польща продає для закордону цукор пять разів дешевше ніж у краю. Тому, за кордоном кормлять теж і худобу тим польським цукром. З такої дешевої конюнктури скористало в Варшаві більше підприємців. Вони основали товариство з великими капіталами для закупна цукру нібито для вивозу до Англії. Підприємство вже на морі перевантажувало цукор на інший корабель, що вертався до Ґдині та так пачкували дешевий цукор до Польщі, де продавали по ринковій ціні. На цьому т-во заробило величезні гроші. Варшавська прокураторія покінчила слідство в справі цієї цукрової афери. Слідство ведуть тепер проти 6-х варшавських відомих фінансистів, які фінансували підприємство. Всіх їх притягли до карної відповідальности.

— **Розправа Генр. Збежховського** проти видавництва „Ґазети Поранної". У суді праці у Львові відбулася розправа бувш. співробітників „Ґазети Поранної" Генрика Збежховського („Немо") та Франціски Шерівни. Вони заскаржили „Ґ. П." тому, що не заплатила їм залеглих платень і тому, що не виповіла службового відношення в законному речинці. Справу Шерівни суд відложив, а в справі Збежховського дав заочний присуд, тому, що обвинувач не явився на розправі. Суд засудив „Ґ. П." на заплату Збежховському заскарженої суми.

— **Краєва хроніка.** Чортківський суд засудив Макса Фаєрштайна, адвокатського кандидата зі Скали, на рік безоглядної вязниці за наклеп супроти лікаря д-ра Шапіри. — З громадського уряду в Оберпині пов. Городенка вкрали 362 зол. і касові документи на 1.085 зол. — В однім пенсіонаті у Ворохті пострілилася у самогубному намірі 22-літня варшавянка Павлина Подґурська, вернувшись з дансінґу.

— **З Польщі.** У Варшаві було в понеділок 25 самогубств, з яких чотири скінчилося смертю. — Тарнівський суд засудив начальника громади Філіповиче, Войт. Пехніка на 15 місяців вязниці за спроневірення 4.200 зол. податкових грошей. — У Ґдині арештовано інж. Генрика Єзерського, директора Т-ва будови осель за великі грошеві зловживання та фальшівництва. Заповідаються дальші арештування. — Біля Ґдині добули з моря тягловий корабель „Жубр", що затонув недавно. В машиновому переділі знайшли трупи двох членів залоги.

— **Добра рада для кухні.** При сьогоднішних обмежених доходах мусить кожна господиня добре числитися з видатками. Уживаючи доброї та видатної приправи до кави можна заощадити на зернистій каві, не зменшуючи смаку та аромату кави. Найліпшою приправою до кави є Правдива Франкка у коробках з охоронним знаком „млинок до кави".

— **Помаранчі!** Вкінці звилися у нас дешеві помаранчі. Тому добре мати знаменитий приспис, як приладити смачний, а недорогий помаранчевий торт: убити 3 жовтка, досипати 150 гр. цукру і добре втерти, доливаючи 1/4 склянки води, потім звільна додавати терту шкірку цитрини, столову ложку цитринового соку і 100 гр. експресійної пшеничної муки з домішкою порошку до печення „Бакін" Д-ра Еткера (1/2 пачки) та 100 гр. мучки „Ґустін" Д-ра Еткера. Масу добре виробити додаючи піну з білок, вложити до висмарованої товщем тортівниці. Пекти 20 до 30 хвилин на легкім вогні. Коли торт вихолоне, перекраяти його на три верстви, змочити помаранчевим соком і перекладати помаранчевим кремом, приладженим з будиневого порошку, молока і цукру, потім облити торт і кусники помаранч, що на ньому є помаранчевим люкром (150 гр. мілкого цукру (пудру) і трохи помаранчевого соку).

—o—

Із судової салі.

ЗА ПРИНАЛЕЖНІСТЬ ДО ОУН І ПОШИРЮВАННЯ НЕЛЕҐАЛЬНИХ ВИДАНЬ.

В суботу 9. березня ц. р. відбулася перед судом присяглих у Тернополі розправа проти 22-літнього селянина *Юліяна Середюка* зі Шляхтинець к. Тернополя, якого прокуратор притягнув до відповідальности за приналежність до ОУН і за поширювання нелеґальних видань ОУН.

Акт обвинувачення каже, що підсудний в дні 19. січня ц. р. їхав саньми на забаву до села Дубівців з Миколою Дацкуном і М. Оховським. Коло села Лозови зупинив підсудного поліціянт Міґаль і в соломі на санях знайшов два примірники „Сурми" з 1933. р. Підсудний заявив, що „Сурму" знайшов цього дня передполуднем у селі і сховав її до кишені, щоб опісля в цілости прочитати. Одначе пополудні поїхав з товаришами на забаву до Дубовець і забув за „Сурму". Щойно стрінувши поліціянта пригадав собі, що має видання, за які, як читав у часописах, жде судова кара. Знаючи, що поліціянт робить ревізію у кожного стрічного, сховав „Сурму" у солому.

На розправі заперечив вину і приналежність до ОУН.

По переслуханні свідків трибунал засудив підс. *Юліяна Средюка*, на основі вердикту судців присяглих на 3 роки вязниці і втрату громадянських прав на 5 років.

—o—

З музики.

Цикль викладів з психольогії музики д-ра З. Лісси.

Проф. д-р Софія Лісса належить на львівськім ґрунті до тих нечисленних музик, які борються за нову музику та нові напрями у музичній педагогії. Прелеґентку характеризує велике знання та сміливість поглядів. Цикль викладів на університеті на теми психольогії музики, пройшли при темах музикальности та творчости пройшли при заповненій салі. Психольогія музики — це молода наука, яка порушує проблему, як слухати та розуміти музику; вона займається ролею інтелектуальних та емоціональних функцій у зв'язках зі слуховими вражіннями. Прелеґентка говорила про ріжні роди музикальности, вражливість музичного слуху, музичну память та фантазію творців і спосіб творення. Ці всі теми порушала вона цікаво, а стиль відчитів був незвичайно прецизний, тонкий і діловий. Шкода, що не було дискусії, яка могла була вияснити багато питань.

І. Приймова.

Дивогляди.

НА ЧОМУ ЗАРОБЛЯЮТЬ ЛЮДИ МІЛІОНИ.

У Злучених Державах є таких кілька родів патентів, що вони приносять щороку більш міліона чистого доходу. Патенти ці такі: шпильки, механічна бритва і корки для пляшок з пива.

ЯК МОЖЕ ВИГЛЯДАТИ СУД.

Із совітських „Ізвестій" з 5-го ц. м. перекладаємо новинку:

„У Воронежі, на вул. Революції ч. 51. находиться „народній суд центрального району". У великій кімнаті звертає передовсім увагу вогкість. Стіни майже зовсім мокрі завешки на 1 метер. Долівка у кімнаті знищена, лавки обліплені. На одній стіні плякат, написаний власноручно „Не курити кара 5 рублів". Слів „не курити" не видно, вони загнуті і гості читають тільки „кара 5 рублів". Ввечір світить тут тільки одна лямпочка над столами суддів".

Ідеальний суд як вступ до криміналу.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Теофіля з Федоровських Лукашевич, вдова по уряднику держ. залізниць, упокоїлася прийнявши Найсв. Тайни дня 11. III. ц. р. у Львові в 82-ім році життя. Похорони відбудуться дня 13. III. на Янівський цвинтар в год. 1-ій зполудня. В. І. П.! 1106

Никифор Садовський, дійсний член Наукового Товариства ім. Шевченка, професор II. держ. гімназії в Тернополі, помер скоропостижно у свому фізикальному кабінеті в гімназії в Тернополі в суботу в полудне 9. березня ц. р. Покійний уродився в 1884 р. в сімї податкового урядовця, у якій неподільно панувала польська мова і польський національний дух, так як мати і сестри були польськими патріотками, а батько, занятий службовими справами, не дуже займався національним вихованням сина. Скінчив польську гімназію серед польського оточення, звідки теж не міг винести українського національного світогляду. З українськими організаціями ближче стрінувся щойно в часі своїх студентських студій на львівському університеті, де на фільософічному факультеті студіював пильно математику і фізику. З природи спокійний віддався майже в цілости науці і ще на студентській лавці зачав писати наукові розвідки з ділянки математики і фізики, що продовжував ще якийсь час і опісля. Розвідки виходили далеко поза межі звичайних студентських праць. Їх друковано в Записках математично-природничо-лікарської секції Наук. Т-ва ім. Шевченка у Львові і на їх основі вибрано Покійного дійсним членом цього товариства. Першу учительську посаду одержав Покійний в 1910 р. в українській державній гімназії в Перемишлі, а опісля у польській гімназії в Тернополі. Змобілізований як старшина австрійської армії відбув кампанію в Перемишлі в рр. 1914-15, звідки дістався до російської неволі і до краю вернув щойно по кількох літах, перебувши в Росії громадянську війну. Від часу свого повороту мешкав постійно в Тернополі, де тоді оженився з українкою та зачав уповні жити українським національним життям і брати участь у деяких місцевих українських товариствах. Належав до основників філії Музичного Інституту ім. Лисенка в Тернополі і був там першим головою, виказуючи значне зацікавлення нашою музикою. У свому фаху цікавився передовсім фізикою і хемією і його гімназійний фізикальний кабінет належав до найліпше уладжених в краю. Можливо, що якщо Покійний був би лишився у Львові і мав нагоду працювати науково, був би оставив по собі більшу наукову спадщину, а так його талант змарнувався у заробітках на звичайний прожиток у провінціяльному місті, що не дає пригожого ґрунту для наукових дослідників. Як учитель мав значну популярність серед учнів і своїх товаришів, у яких його ненадійна трагічна смерть викликала справді щире співчуття, як теж і серед місцевого українського громадянства. Покійного мали перенести тепер передчасно на емеритуру мимо доброго його здоровля і його вже покликано перед лікарську комісію. Те все поділало дуже депримуючо на Покійного і як кажуть, приспішило його ненадійну трагічну смерть. Лишив жінку і двоє діточок 10-літню дівчинку і 8-літнього синка. В. Й. П.!

ВІДГУКИ ДНЯ.

Покарнавалля.

Минувся карнавал. Передвосний піст замкнув забавові салі, запакував у футерали музичні інструменти, повісив на кілок балеві одяги і видав наказ: „Молися, сину, бий поклони і плоть селедцем усмиряй!"

Осталися тільки спомини, зітхання, пустки в кишені, зіпсовані опінії і шлунки та... незаплачені рати.

А в мене кілька знимок...

КОЛОМИЙКА.

Теперішні балі, вечерниці чи як там вони називаються — це один танець цілу ніч. Раз його танцюють під звуки танґа, другий раз під звуки каріоки, англійського вальса, сльов-фокса і тим подібних „блюесів". Але хоч музика буває ріжна, хоч такт неоднаковий — кроки ті самі. Три наперед, два назад, шассе! Передріматися можна і відпочити по тяжких трудах при буфеті.

Виходилоб: старі повинні з таких танців тішитися, а молодь журитись.

Виходить навпаки.

Старі стоять, оглядають, колиб могли, то спльовувалиб і згадують давні часи з давними танцями.

Врешті десь над раном не можуть втерпіти.

Коломийка! — кричить емеритований аранжер.

Музика нерадо вдаряє в інструменти.

На салю випихаються чотири пари, що мають разом менш-більш два століття життя і показують молодим проскрибований національний танець.

Молодь журливо покивує головами.

Хтось думав би, тому, що самі не вміють (хоч є дві українські школи танців!).

Ні!

— Диви, як старі розґанилися! — каже девятнацялітня поваґа до двацятьлітньої серіозности.

ТІНИ ЗАБУТИХ ПРЕДКІВ.

Останні тони танґа розбіглися по коридорах і вмерли. Останні пари, дотанцювавши до ґардероби, покинули „Касино Почтовців" чи інший „Яд Харузім".

У буфеті почалася найтяжча праця: ліквідація (миття начиння, підрахунок прибутку, пакування непроданого товару).

В кутку кімнати за столом сивий пан. Оперся на столик, дрімає. Цілу ніч пересидів на однім місці, встаючи тільки по бльочки. Запрошував до себе то одного, то другого знайомого, врешті лишився сам. Довкола нього кружляв гамір голосів і тонів, перед очима пересувалися барвні жіночі одяги. Слухав, дивився і — заснув.

А коли все стихло — збудився. Так як мельник, коли стане млин.

Обкинув оком буфетову кімнату, підкрутив вус і — пішов гопака.

Приґравали йому не Яблонський з Костюком, а спомини, стояла перед очима не пані з оберемком начиння, а молодість у стрічках та дукачах..

СМІХ.

Мало, дуже мало сміємось. Винні тому і часи і ми самі. Сміх часом шкодить поваві хвилі, але ще частіше помагає у поважних хвилях.

Бував я на цьогорічних вечерницях і даремно наставляв вухо, чи не почую веселого сміху.

Не чув.

Пані з комітету несла баняк з борщем, зачіпилася за цвях при дверях і роздерла нову сукню.

Хтось щиро, від душі зареготався.

ПЛАЧ.

На кожних вечерницях танґо, фокс, чи бостон плакали аж заводили:

„Коли вже нарешті українці будуть бавитися у своїй власній салі?"

А бубен час до часу додавав: „А то скандал, а то скандал!"

Хто вслухувався уважно в голоси музики — сам плакав.

Ех! Колиб нам казали валити що року одну театральну салю — плян був би виконаний на сто відсотків.

Але будувати...

Треба на будову одної салі кілька поколінь

Більше як у інших народів на будову держави.

Галактіон Чіпка.

СПОРТ.

ЗИМОВІ СОКІЛЬСЬКІ ПЕРШЕНСТВА У ВІДБИВАНЦІ

Фінали змагань:

7. III. С. IV. (членкині) — С.-Б. II (учасниці) 2 : 0, (15 : 4, 15 : 10)

8. III. Ольдбої — С.-Б. I. (уч-ки) 0 : 2, (7 : 15, 15 : 17).

9. III. С.-Б. III. — С.-Б. II. (уч-ки) 0 : 2 (11 : 15, 0 : 15).

9. III. С. IV. II. — С.-Б. III. 0 : 2, 2 : 0.

9. III. С.-Б. II. члени — С.-Б. II. (уч-ки) 1 : 2. (13 : 15, 16 : 6, 10 : 15).

10. III. С.-Б. членкині — С.-Б. II. уч-ці 1 : 2 (6 : 15, 16 : 14, 14 : 16). Несподівана перемога наших наймеших.

10. III. С.-Б. I. уч-ки — С. III/Л. 2 : 1, (16 : 14, 6 : 15, 15 : 10).

10. III. С. III/Л. — С. V. 2 : 1.

10. III. С. IV/Л. — С. V. 2 : 0.

Змагання найбільших двох суперників: С. IV. і С.-Б. I. виграв С. IV. у свою користь 2 : 1 (15 : 12, 12 : 15, 15 : 6. Змагання ці тривали 1 год. і 36 хвилин. Найкращі А. Мельник (С. IV.) і О. Нальчик (С.-Б.). Це третя стріча цих суперників. (Перша в Стрию на однигових змаганнях — виграв С. IV. 2 : 1; друга на мист. У. С. С. львівської округи — виграв С.-Б. 2 : 1; цю третю стрічу виграв знову С. IV.). Слід рівночасно замітити велику поправу в дружині Сокола V.

По цих стрічах в першій класі веде Сокіл-Батько I. учасники: 4 гри, 8 точок; 2) Сокіл IV.: 5 гор, 8 точок; 3) С.-Б. I. члени 5 гри, 6 точок; 4) С. III.: 5 гор, 6 точок; 5) Ольдбої: 5 гор, 2 точки; 6) Сокіл V. В другій класі ведуть С-Б II. учасники: 4 гри, 8 точок; 2) С-Б. II. члени: 3 гри, 4 точки; 3) С. III./Л.: 3 гри, 4 точки; 4) С.-Б. III. 5) С. IV./Л. Жінки: 1) С. IV.: 4 гри, 8 точок; 2) С-Б.: 4 гри, 4 точки; 3) С. III.: 4 гри, 4 точки; 4) С.-Б. I. уч-ці: 4 гри, 2 точки; 5) С-Б. II. уч-ці: 4 гри, 2 точки.

Рішаючі змагання за перше місце між С-Б. I. II. — С-Б. I. учасники відбудуться в неділю 17. п. м. в год. 18-тій.

ЛЕЩЕТАРСЬКИЙ ЗЇЗДОВИЙ БІГ К. Л. К. У ВОРОХТІ.

Замісць міжклюбових лещетарських змагань за мистецтво Ворохти, що їх Український Спортовий Союз відкликав в останній хвилині, філія Карпатського Лещетарського Клюбу у Ворохті відбула 10. березня ц. р. зїздовий біг на 2. км. з Лисини. Ці змагання філія переводить у честь трагічно погибшого голови К. Л. К. в Космачі бл. п. А. Кифяка. В бігу на трасі, що має 1/4 підходу, взяло участь 15 членів К. Л. К. (в тім 2 з Космача). Перше місце в однаковім часі 4 м. 20 с. заняли заст. голови Бойчук Микола і Лупаца Омелян. Щоб вирішити між собою першенство, оба першуни пішли ще раз на трасу і розіграли між собою першенство, яке здобув Бойчук Микола у часі 4 м. 16 с.; Лупаца Омелян перейшов на друге місце. Третє місце заняв справник Гвачук Олекса, четверте і пяте Мочерняк Іван с. Мих. і Цабанюк Ф., оба юнори. Космацькі змагуни Савинюк Танасій і Кифяк Л. заняли 8. і 10. місце. Суддювали Дуда Мат. і Полутранко Вол. Пополудні мали відбутися змагання у скоках за нагороду інж. Пежанського Ол. На жаль скоки не відбулися з браку відповідної скочні, бо на тій, що її збудував кліматичний уряд для загального вжитку, наказний комісар громади майор Гурбель і надвірнянський староста Робакевич заборонили скакати членам К. Л. К.

ГАКІВКОВІ ЗМАГАННЯ.

У понеділок, 11. березня ц. р. відбулися у Львові гаківкові змагання на грищі Цитаделі за мистецтво Польщі з таким вислідом: **Чорні — Краковія 0 : 0 Лехія — А. З. С. (Познань) 2 : 1.** На обох змаганнях було около 2000 видців.

У вівторок, 12. березня ц. р. в год. 7-ій рано відбулися у Львові два чергові гаківкові змагання з таким вислідом: Чорні — А. З. С. (Познань) 1 : 1. Лехія — Краковія 4 : 1.

Чорні і Лехія здобули по 4 пункти, Краковія 3, А. З. С. 1. Тому у вівторок вечором відбудуться рішальні змагання між Чорними і Лехією за гаківкове мистецтво Польщі.

Листування Редакції.

Вп. Авторові статті „Дещо про домашній промисл в Яворові": Просимо подати нам своє імя і прізвище.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Великий Міський Театр.

Середа, 13. III. год. 7·30 веч. „Переносини".

Четвер, 14. III. год. 7·30 веч. „Наполеонетка". Вистава Союзу „Сакр Кер".

Театр Рікнородностей.

Середа, 13. III. год. 7·30 веч. „5 перед дванайцятою".

Четвер, 14. III. год. 7·30 веч. „Пять перед дванайцятою".

Кіна.

АДРІЯ: „Пожежа над Волгою" та додатки.

АПОЛЬО: „Для тебе співаю" (з Ів. Кепурою).

АТЛЯНТИК: „Сестра Марта шпіонок".

ВАНДА: „Крилате фатум", та „Шпіон у масці".

ГРАЖИНА: „Молодий ліс".

КАСІНО: „Мальована заслона" (Ґрета Ґарбо).

КОЛІСЕЙ: „Белля Донна" (Конрад Файт) ревія: „Коти й зальоти".

КОПЕРНИК: „Петрусь" із Фр. Ґаль і „Фаін і Флеп у країні забави".

МАРУСЕНЬКА: „Тайна експресу ч. 6", „Загадочна одиначка".

МІРАЖ: „Тарзанове кохання".

МУЗА: „Шпіон ч. 13".

ПАКС: „Віра, Надія, Любов".

ПАЛЯС: „Вероніка". (Францішка Ґаль).

ПАН: „Зводниця" та Льорель і Гарді.

РАЙ: „Ніч чудес" (дюрдська драма), вперше у Львові.

СВІТ: „Ніч чудес" (дюрдська драма), вперше у Львові.

СОНЦЕ: „Клюб джентельменів" і ревія.

СТИЛЕВЕ: „Скамполо" (Долі Гас), ревія: „Раз але гаразд".

УПІХА: „Несамовита ніч" і ревія.

ХИМЕРА: „Дама з Мулен Руж".

Оголошуйтеся в найстаршім укр. щоденнику „ДІЛО"!

Закордонне радіо.

Середа, 13. березня 1935.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Концерт, 17·10 Віольончеля, 19·30 Нар. музика, 22·10 Музика на 2 скрипки, **Братислава** (298,8) 19·25 Суч. словацькі пісні, **Кошиці** (259,1) 17·05 Для Закарпаття, **Прага** (470,2) 20·05 Симф. концерт, **Париж** (1648) 21·15 „Отелльо" оп. Верді, **Білгород** (437,3) 13·15 Пісоньки, **Ковно** (1935) 19·30 „Травіята" оп. Верді, **Берлін** (356,7) 18·30 Музика, спів, 21·00 Симф. концерт, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 14·00 Муз. всячина, 15·15 Діточі пісоньки, 18·00 Пісоньки про звірят і веселі оповідання, 20·45 Концерт військ. орхестри, **Лайпціґ** (382,2) 16·00 Від сотого до тисячного — вес. пополуднє, 22·35 Солісти, **Будапешт** (550,5) 12·05 Концерт, 18·15, 22·30 Циг. і тан. музика, 19·15 Спів, **Мілано** (168,6) 11·30 Тріо, 13·30 Легка форт. музика, 20·45 „Чар вальса" оп. И. Штравса, **Рим** (420,8) 13·00, 17·05 Легка музика, 21·00 Опера.

Четвер, 14. березня 1935.

Відень (506,8) 12·00, 13·10 Концерт. 14·00 Форт., 15·40 Для дітей, 17·35 Арії, пісні (Шмедес, сопр.), 19·25 „Люнатичка" оп. Белліні, **Братислава** (298,8) 17·20 Діточі пісні, 19·20 Форт. твори Сметани, **Кошиці** (259,1) 17·20 Югосл. нар. пісні, 18·00 Для Закарпаття, **Мор. Острава** (269,5) 20·15 Спів, **Прага** (470,2) 10·15 Сальонова музика, 19·30 Скрипка, **Париж** (1648) 17·00 „Севільський цирульник" ком. Бомарше, 21·45 Симф. концерт, **Берлін** (356,7) 16·25 Концерт орх., 18·00 Популярна музика, 20·10 Вес. вечір, **Франкфурт** (251) 20·10 Давна двірська музика, 21·00 „Веселі штанки" муз. ком. Е. Т. А. Гофмана, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 10·15 Нар. пісоньки, 14·00 Муз. всячина, 17·50 Смичк. квартет, **Лайпціґ** (382,2) 18·20 Нар. муз., пісні, **Мінхен** (405,4) 19·05 „Дер Вільдшіц" ком. оп. Льорцінґа, **Будапешт** (550,5) 12·30 Оп. орх., 17·20 Форт. 20·15 Симфонія Петефі-Чубая, **Мілано** (368,6) 11·30, 19·00 Легка муз., 17·05 Вок. концерт, **Рим** (420,8) 13·05 Муз. радіофільма.

Ширіть наш часопис!

Львівське радіо.

Середа, 13. березня 1935.

6·30 Раннішня авд., 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Орхестра, 12·54 Хвилинка для жінок, 12·55 Полудн. денник, 13·00 Балетова музика, 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 15·45 Гальо! тут дюдоіди, 16·15 Пісоньки при гітарі, 16·30 Чи сумерк фемінізму, 16·45 Пісні, 17·00 Творець польської політ. ідеольоґії (300-ліття смерти Влодковича), 17·15 Танок у скр. і форт. літературі, 17·50 Книжка та знання (пицький словао Тувіма), 18·00 Пісні й арії з гр. пл., 18·30 Почт.-техн. скринька, 18·40 Мист. і культ. життя, 18·45 Концерт мандолінiстів, 19·15 Як виглядав давній львівський ринок, 19·25, 19·30 Спорт. вістки, 19·35 Спів у супр. форт., 19·50 Актуальний фейлетон, 20·00 Концерт (муз., сп.), 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Шопенівський концерт, 21·30 Весна довкола в Польщі (в·дч. в нім. мові), 21·40 Форт. тріо, 22·00 Рекл. концерт, 22·15, 23·05 Танк. музика.

Четвер, 14. березня 1935.

6·30 Раннішня авд., 7·50 Практ. вказівки, 8·00 Авд. для шкіл, 11·57 Сигнал часу, 12·03 Метеорольоґ. вістки, 12·05 Маємо радіо в школі, 12·10, 13·10 Вок. муз. концерт, 13·00 Хвилинка для жінок, 13·05 Полудн. денник, 13·45 З ринку праці, 13·50 Експорт, 13·55 Біржа, 14·00 Легка музика з гр. пл., 15·45 Хор донських козаків із гр. пл., 16·00 Популярна музика, 16·30 Гутірка у фр. мові: Ле роман модерн, 16·45 Чвертьгодина славних артистів, 17·00 Від зеленої ростини до червоної крови, 17·15 Театр Уяви: Небезпечне життя, 17·50 Спорт. порадник, 18·00 Скрипкові твори в супр. форт., 18·15 Літ. нарис „Творчість і воля", 18·30 Листи та програми, 18·40 Мист. і культ. життя, 18·45 Перли Монюшка з гр. пл., 19·15 Поет про психоаналізу, 19·25, 19·30 Спорт. вістки, 19·35 Концерт сальон. тріо, 19·50 Актуальний фейлетон, 20·00 Легка музика, 20·45 Веч. денник, 20·55 Як працюємо, 21·00 Концерт мадярської музики, 22·00 Рекл. концерт, 22·15, 23·00 Танк. музика.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5·23 3/4 зол.

У Варшаві були такі курси: Льондон 25·06, Париж 34·97·50, Берлін 213·40, Цюріх 172·10, Голяндія 359·36, Прага 22·15, Італія 44·18, Нюйорк кабель 5·27 1/4, Нюйорк чеки без трансакції.

Золото: долари 8·87—8·90, Франки фр. 34·20—34·50 Дукати 81·00—81·60, Корони 35·60—36·20, Рублі 45·60—46·00.

Срібло: Корони австр. 0·34, Рублі 1·35 Фльорени 0·65.

ЗБІЖЕ.

Ціни паритет Підволочиська дьоко Львів

	від	до	від	до
Висівки житні	8·50—	8·75	8·75—	9·00
Висівки пшен. гр	10·00—	10·25		
Висівки пшен. сер.	9·75—	10·00	10·25—	10·75
Висівки пш. міалі	10·25—	10·75		

Інші курси незмінені.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 12. березня ц. р. кооператива платив за:

	льоко Львів
1 кг. масла франко магазин	2·50 зол
1 л. молока	0·15 „
1 л. сметани	0·60 „
1 к. яєць	2·30—2·40 „

Пастеризоване молоко з доставою до дому у Львові 1 літра 25 сот.

Тенденція на масло сильна, на молоко і сметану вдержана, на яйця зниżкова.

Маслосоюз повідомляє, що від 12 березня ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, льоко подвіря птахомасарні „М. С." у Львові, (вул. Декерта ч. 4):

Молоді кури	1. кл.	за 1 кг.	1·00 зол.
Старі „	„	„	0·80 „
Годовані качки	„	„	1·10 „
Годовані гуси	„	„	0·95 „
Індики	„	„	1·00 „
Індички	„	„	1·10 „
Цесарки	„	„	1·25 „

Птицю приймає в скількости визначеного приділу для кожного доставця.

ОПОВІСТКИ.

На голодуючих Яворівщини зложили дальше: о. мітрат Балюк 10 зол., Е. С. 3 зол., д-р М. Паньчишин 25 зол., Мгр. Володимир Кривокульський 3 зол. Текля Кривокульська 1·50 зол., Софія Недільська 1 зол., Вячеслав Альтинський 5 зол. Молодь Укр. Торг. Школи 10 зол.

Стефанія і Роман Барвінські складають на Голодуючих Яворівщини 15 зол. замісць квітів на домовину бл. п. Ігнатія Дзеровича. 1159

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

Молодий, енергійний, самітний, іспитований дяк, фреквентант вищого муз. інституту, диригент, обійме негайно посаду. Зголошення приймає з чемности: Ректорат католицької гімназії в Стрию, вул. Надбережа 5.

Парохія Гвоздець Старий к. Коломиї до заміни. 1110 1—3

Кімнати з окремим входом шукаю. — Зголошення з поданням умовин до „Діла" під „Кімната". 1108

ОГОЛОШЕННЯ.

L. W. II./1. 806/35.

Оповіщення.

Міський Заряд у корол. стол. місті Львові подає до загального відома, що преліммінар буджету м. Львова на рік 1935/36 є виложений до перегляду в бюрі Виділу II/1. Міського Заряду (ратуш II. пов. двері ч. 285) 7 днів, а саме від 12. березня до 18. березня 1935 р. включно, в годинах від 9-тої до 13-тої.

Інтересованим платникам комунальних даний прислуговує право перегляду в повищім речинці буджетового преліммінара, та вносити закиди і застереження в дальшім речинці 7-деннім, себто до 25. березня 1935 включно.

Міський Заряд у корол. стол. м. Львові

Президент міста:

в з. **Др. Станислав Островський** в. р. Віцепрезидент міста. 1103

Загальні збори

Товариства „Українська Бесіда"

у Львові ул. Рутовського ч. 22/I.

відбудуться в суботу дня 30-го березня 1935. в годині 18. (6) вечером зі звичайним денним порядком.

Якщо в означеній годині не було б достаточного числа Членів, предвидженого статутом — збори відбудуться в годину пізніше без огляду на скількість Членів (§ 24 ст.) з важністю рішень.

З Виділу

1103 Т-ва „Українська Бесіда"

2 нові

будині Еткера

Dr. A. Oetker

Заступництва у всіх більших містах Польщі.

Найдешевша виробня **сіток до огорожі**

„Сяткодрут"

Львів, Замарстинівська 33. 1056 a 2-4

Міський Заряд у Бурштині оголошує

Конкурс

на посаду міського секретаря за умовною винагородою. Становище можна обняти від дня 1. квітня 1935. Умови: 1) польське горожанство, 2) непереступлений 40-вий рік життя, 3) освіта в обсягу щонайменше 6 клас середньої школи загально освітньої або рівнорядну професійну освіту, 4) щонайменше 3-літня практика на посаді громадського секретаря або іншій діловодській в бюрах громадського, міського заряду або повітового виділу, 5) бездоганне минуле, 6) інші кваліфікації вимагані розпорядженням Мін. Справ Внутрішніх з дня 27/II 1934. № 18 поз. 144 Д. У. г. II.

На випадок приняття покищо заключать з кандидатом умову на рік з правом 3 місячного виповідження в тім часі.

Подання з описом життя, поручениями, відписами свідоцтв і т. п. документами треба висилати під адресою Міського Заряду в Бурштині.

Бурмістр міста Бурштина:

Мигас

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

Гарні й дешеві книжки

Видавничої Спілки „Діло"

	ціна	почтова пересилка
Др. Е. Олесницький: **Сторінки з мого життя І.**	1·90 зол.	0·30
Василь Софронів: **Липнева отрута**	1·40 „	0·30
Евген Чикаленко: **Спогади Частина І. II. III.** Окрема частина по зол 1·50	4·50 „	0·50
Ст. Левинський: **З японського дому**	1·50 „	0·30
М. Рудницький: **Між ідеєю і формою**	1·50 „	0·30
Е. Бронте: **Буревірхи,** переклав М. Рудницький	1·50 „	0·30
Проспер Меріме: **Блакитна кімната та інші оповідання,** переклав Василь Софронів	0·95 „	0·25
Альфонс Доде: **Мацієвий,** із французької мови переклав М. Рудницький	1·00 „	0·30
Володимир Островський: **Сміх землі**	0·30 „	0·15
Микола Матіїв Мельник: **Крізь дим і згар**	0·50 „	0·15
Гордій Брасюк: **Безлугні**	0·50 „	0·15
Михайло Возняк: **Медведенко і княжна Репніна**	0·80 „	0·15
Михайло Возняк: **Белей і Конисський**	0·50 „	0·15
Др. Ст. Баран: **Новий самоуправний закон**	0·80 „	0·15

Дістати можна у Видавничій Спілці **„Діло" Львів, Ринок 10** та у всіх книгарнях.

Присилайте передплату!

ЦІННИК ОГОЛОШЕНЬ У ЩОДЕННИКУ „ДІЛО".

Розмір часопису: 3 текстові шпальти і 4 оголошеневі шпальти.

1 мм. одношпальтовий або його місце в рубриці оголошень	зол. 0.35	Дрібні оголошення від слова: матримоніяльні і приват. кореспонденція по	зол. 0.15	Остання сторінка 1/1	зол. 450—
1 „ одношпальтовий в тексті і новинках	„ 0·60	купно, продаж, винаєм і т. п.	„ 0·10	„ „ 1/2	250—
„ на першій сторінці	„ 0·80	шукаючі праці	„ 0·07	„ „ 1/4	130—
		слова товстим друком подвійно.		„ „ 1/8	70—

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло" Львів, Ринок 10.